

Türkiye Barolar Birliđi Başkanlığı

Ankara, 04.11.2019

BARO BAŐKANLIĐI

.....

DUYURU NO:2019/64

Konu: Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Önünde Kurgusal Savunma Yarışması Hakkında.

Türkiye Barolar Birliđi İnsan Hakları Merkezi tarafından 10 Aralık İnsan Hakları günü etkinlikleri kapsamında “Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde Kurgusal Savunma Yarışması” düzenlenmiştir.

Bu yarışma ile stajyer avukatlar ve Hukuk Fakültesi öğrencilerinin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi süreci ile ilgili farkındalıklarının artırılması ve bu konu ile ilgili edinmiş oldukları hukuk nosyonunu kullanabilme, yorum yapabilme, konuyla ilgili yargı içtihatlarını değerlendirebilme ve fikirlerini sözlü olarak ifade edebilme becerilerinin geliştirilmesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

Yarışmaya stajyer avukatlar ve hukuk fakültelerinin 3. ve 4. sınıf öğrencileri katılım sağlayabilecektir. Katılımcıların stajyer avukat ve hukuk fakültesi 3. veya 4. sınıf öğrencisi olduklarını belgelemeleri gerekmektedir. Bu belgeler ve iletişim bilgileri aşağıda belirtilen video ile birlikte gönderilmelidir.

Stajyer avukatlar ve hukuk fakültesinin 3. ve 4. sınıf öğrencileri için iki ayrı “Kurgusal Olay” hazırlanmış olup ekte sunulmaktadır. Stajyer avukatların sunumları kendi aralarında ayrı, hukuk fakültesi öğrencilerinin sunumları kendi aralarında ayrı değerlendirilecektir.

Katılımcılardan, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde kurgusal olaya uygun başvuru avukatı olarak sözlü sunum yapması beklenmektedir. Buna ilişkin 15 dakikayı geçmeyecek bir video hazırlanarak, wetransfer ile kurgusalsavunma@barobirlik.org.tr adresine gönderilmesi gerekmektedir. Videolar sadece avukat rolünde olan yarışmacının görüntüsünü ve sesini net bir biçimde içermeli ve 15 dakikayı aşmamalıdır. Aksi halde değerlendirmeye alınmayacaktır.

Yukarıda yer verilen koşulları taşıyan başvurular Türkiye Barolar Birliđi tarafından oluşturulacak seçici komisyon tarafından değerlendirilecek ve dereceye girenler Türkiye Barolar Birliđi web sitesinde 4 Aralık 2019 tarihinde yayınlanacaktır.

Türkiye Barolar Birliđi Başkanlığı

Yarışmada derece alanlar için ödöl 8 Aralık tarihinde İnsan Hakları etkinlikleri kapsamında gerçekleştirilecek törende verilecektir ve aynı gün videoları Türkiye Barolar Birliđi web sitesinde yayınlanacaktır.

Ödüller;

Stajyer avukatlar için;
Yarıřmada birincilik ödölü 3.000 TL
Yarıřmada ikincilik ödölü 2.000 TL
Yarıřmada üçüncülük ödölü 1.000 TL'dir.

Hukuk Faköltesi Öğrencileri için;
Yarıřmada birincilik ödölü 3.000 TL
Yarıřmada ikincilik ödölü 2.000 TL
Yarıřmada üçüncülük ödölü 1.000 TL'dir

Son başvuru tarihi 25 Kasım Pazartesi saat:18.00'dir.

Başvurunun web sitesi ve ilan panoları gibi en uygun araçlarla duyurulması için gereğinin yapılmasını rica ederim.

Saygılarımla.

Avukat Metin FEYZİOĐLU
Türkiye Barolar Birliđi
Başkanı

Eki _____ :

Ek-1: Stajyer avukatlar için kurgusal olay

Ek-2: Hukuk Faköltesi 3. ve 4. Sınıf öğrencileri için kurgusal olay

Stajyer Avukatlar İçin Kurgusal Olay

Ev hanımı olan müvekkil 'K', kamu görevlisi olan eşinin bağlı bulunduğu Emekli Sandığı kapsamında sağlık sigortasından yararlanmaktayken, 1479 sayılı "Esnaflık ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu"nun (BAĞ-KUR Kanunu), ev hanımlarına "isteğe bağlı sigortalı" olma olanağı tanınması üzerine, yaşlılık aylığına hak kazanmak amacıyla, 1994 yılında, BAĞ-KUR'un isteğe bağlı sigortalısı olmuştur. O tarihte yürürlükte olan yasa uyarınca, eşinin sağlık sigortasından yararlanmaya devam etmek isteyenler, BAĞ-KUR'a sağlık sigortası primi ödemeyerek, BAĞ-KUR'un sağlık yardımının kapsamı dışında tutulabilmekteydiler. Müvekkil de, BAĞ-KUR'un isteğe bağlı sigortalısı olurken, eşinin bağlı olduğu Emekli Sandığı kapsamında sağlık sigortasından yararlanmaya devam edeceğini ve BAĞ-KUR'un sağlık yardımından yararlanmayacağını bildirmiştir. Müvekkilin bu yönde bir tercihte bulunmasının nedeni, Emekli Sandığı'nın sağladığı sağlık yardımı ve olanaklarının, BAĞ-KUR'un sağladıklarına göre daha avantajlı olmasıdır.

Müvekkil, 1999 yılında, BAĞ-KUR'dan yaşlılık aylığı almaya başlamıştır.

Müvekkilin durumuna uyan "isteğe bağlı sigortalılık", 2008 yılında yürürlüğe giren 5510 sayılı "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu"nun 52. maddesinin 2. paragrafıyla "zorunlu sigortalılık" niteliğine dönüştürülmüş ve müvekkil durumunda olanlar, "genel sağlık sigortası" kapsamına sokulmuş ve "genel sağlık sigortası primi" ödenmesi zorunlu kılınmıştır.

Müvekkilin eşi 2011 yılında emekli olmuş, bunun üzerine, Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) müvekkile, 5510 sayılı yasa gereğince genel sağlık sigortası kapsamına alındığını, bu nedenle, artık, eşinin sigortalı olduğu Emekli Sandığı'nın sağladığı sağlık yardımından yararlanamayacağını bildirmiştir.

O sırada müvekkil, bir süre önce yakalandığı ve masraflı tıbbi müdahale ve tedaviler yapılmadığı takdirde ölümcül olan hastalığı ile mücadele etmekteydi ve "genel sağlık sigortası primi"ni ödeyerek BAĞ-KUR sağlık yardımından yararlanmaya başlayana kadar geçen 2 ay içinde sağlık güvencesinden tamamen yoksun bulunuyordu. Bu zaman aralığında, gerekli ameliyat, yataklı bakım ve ilaçlı tedavi masraflarını karşılamakta zorlanmış; bir yandan hastalığıyla mücadele ederken, diğer yandan da parasal sorunları aşmak zorunda kalmıştır.

Müvekkil, SGK'ya başvurarak, yasa uyarınca ve eşinin yıllarca kendisi için de prim ödeyerek sağladığı kazanılmış hakkının korunmasını ve yoksun kaldığı sağlık güvencesinin geri verilmesi istemiş ancak, isteği reddedilmiştir. Bundan sonra müvekkil, görevli İş Mahkemesinde dava açmış ve 5510 sayılı yeni yasanın, önceki yasanın tanıdığı bir hak olan, sağlık sigortası priminden muaf tutulma hakkını elinden almasının Anayasaya aykırı olduğunu ileri sürerek, yeni yasanın ilgili maddesinin iptali için Mahkemenin, konuyu Anayasa Mahkemesine götürmesini istemiştir. Müvekkil, açtığı davada, BAĞ-KUR'un sağladığı sağlık yardımı olanak ve standardının, Emekli Sandığı'nın, kendisine eşi nedeniyle sağladığı sağlık yardımı olanak ve standardının gerisinde olması nedeniyle, 1994 yılında "isteğe bağlı sigortalılık" olanağından yararlanmak için yaptığı başvurunun kendi aleyhinde sonuç doğurmasının hakkaniyetle bağdaşmadığına dikkat çekmiştir.

İş Mahkemesi ise, herhangi bir gerekçe göstermeksizin, konuyu Anayasa Mahkemesine götürmekten kaçınmış ve "genel sağlık sigortası primi" ödenmediği gerekçesine dayanarak davayı reddetmiştir. Yargıtay, müvekkilin Anayasaya aykırılık iddiasıyla ilgili bir değerlendirme yapmamış, kısaca, yok saymış ve kararı onamıştır.

Müvekkil süresi içinde Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmuş ancak, Anayasa Mahkemesi, aksi yönde kararları bulunduğu halde, sosyal güvenlik hakkının, Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuruları inceleme yetkisini belirleyen "ortak koruma alanı"nın kapsamına girmediği gerekçesiyle, müvekkilin başvurusunu kabul edilemez bulmuştur.

Yargılama süreci, Anayasa Mahkemesinin kabul edilemezlik kararını verdiği tarihe kadar 6 yıl sürmüştür.

Müvekkil son çare olarak, süresi içinde AİHM'ye bireysel başvuruda bulunmuştur.

Hukuk Fakültesi 3. ve 4. Sınıf Öğrencileri İçin Kurgusal Olay

Müvekkil 'A', ölen babası 'B'nin tek mirasçısıdır. 'B'nin ölümünden sonra müvekkil 'A', babasına ait olduğunu bildiği, 2,000,000 TL değerindeki bahçeli iki katlı evin mülkiyetini kendi üzerine geçirmek için gerekli işlemleri yapmak üzere ilgili Tapu Müdürlüğüne başvurmuş ancak, söz konusu evin, babasının vekaletname verdiği 'D' adlı kişi tarafından 'E' adlı kişiye; 'E' adlı kişi tarafından da 8 gün sonra 'F' adlı emlakçıya; bu emlakçı tarafından da 4 gün sonra 'G' adlı başka bir emlakçıya satıldığını öğrenmiştir. Müvekkil 'A', babasının söz konusu evi sattığından kendisine söz etmediğini ve satıştan elde edeceği parayı kullanmak durumunda olmadığını bildiği için, durumdan şüphelenmiş ve tapudaki dosyada, babasının 'D'ye verdiği vekaletname ekindeki kimlik fotokopisi üzerindeki fotoğrafın babasına ait olmadığını görmüştür.

Bunun üzerine müvekkil 'A', sahtecilik ve nitelikli dolandırıcılık suçlarından suç duyurusunda bulunmuş, ayrıca, Asliye Hukuk Mahkemesinde tapu iptal ve tescil davası açmıştır.

Savcılığın yürüttüğü soruşturmada, babasının kimliğine 'C' adlı kişinin fotoğrafının yapıştırıldığı yani, 'C'nin, müvekkilin babasının yerine geçtiği, 'D'nin ise, sahte kimlik kullandığı ve sahtecilik suçundan sabıkalı olduğu, ilk satın alan 'E' adlı kişinin de 'D' ile işbirliği yaptığı ortaya çıkmıştır.

Ağır Ceza yargılamasında emlakçı 'F' ve 'G' birbirlerini tanımadıklarını ve aralarında belge düzenlemeden satış yaptıklarını; 'G' ise, 'F'ye satış için 250,000 TL ödediğini beyan etmiştir. İncelenen banka işlemlerinde bu tutarda para hareketine rastlanmamıştır. Ağır Ceza Mahkemesi, Asliye Hukuk Mahkemesinde görülmekte olan tapu iptal ve tescil davasında sunulan, evin değerini, emsalleri dikkate almaksızın 280,000 TL olarak belirten ve müvekkil tarafından itiraz edilen bilirkişi raporunu esas almıştır. Sonuçta, 'F' ve 'G' delil yetersizliğinden beraat etmişler; Tapu memuru 'T' 1 yıl; 'D' ve 'E', 10'ar yıl hapis cezasına çarptırılmışlar; 'C' ise, hüküm giymeden ölmüştür. Yargıtay, Ağır Ceza Mahkemesi kararını onamıştır. Savcılık soruşturmasının başladığı tarih ile Yargıtay'ın onama kararı arasında geçen süre 8 yıldır.

Asliye Hukuk Mahkemesinde görülen tapu iptal ve tescil davası da, 'G' ile 'F'nin Ağır Ceza Mahkemesinde delil yetersizliğinden beraat etmeleri üzerine, adı geçen emlakçıların iyi niyetli 3. kişiler oldukları gerekçesiyle, TMK md. 1023 uyarınca korunmaları gerektiğine hükmederek müvekkilin açtığı tapu iptal ve tescil davasını reddetmiştir. Karar, Yargıtay tarafından onanmış ve kesinleşmiştir. Davanın açıldığı tarihle, red kararının kesinleştiği tarih arasında geçen süre 9 yıldır.

Müvekkil, süresi içinde Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmuş; Anayasa Mahkemesi ise, kanun yolu incelemesi yapma yetkisine sahip olmadığını, açık keyfilik bulunmadıkça, alt derece mahkemelerinin delil değerlendirmesine müdahale edemeyeceğini belirterek başvuruyu kabul edilemez bulmuştur. Anayasa Mahkemesi önündeki bireysel başvuru süreci 2 yıl sürmüştür.

Müvekkil son çare olarak, süresi içinde AİHM'ye bireysel başvuruda bulunmuştur.